

Протокол

№

гр. София, 18.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **683** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09,56 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ К. Д. И. – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

ОТВЕТНИКЪТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ – редовно уведомен, представлява се от ЮРК. Д., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, представлява се от ПРОКУРОР З..

ЮРК. Д. и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

ДОКЛАДВА, че делото е отложено за събиране на гласни доказателства.

В залата се явява лично ищецът К. Д. И. и адв. И., с пълномощно от днес.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на ищеца К. Д. И. и на адв. И., извършените до момента процесуални действия.

С протоколно определение от 02.04.2026г. съдът е допуснал събиране на гласни доказателства, чрез разпит на един свидетел на ищеца Н. Н. А., като е определил провеждането на разпита да бъде осъществено посредством видеоконференция между съдебната зала и Затвора – П..

Поради извършено преместване на свидетеля – лишен от свобода в затвора С., разпитът на свидетеля Н. Н. А. се осъществява, чрез видеоконферентна връзка със Затвора – С., което се

удостоверява от служителя на администрацията на Затвора технически сътрудник НОТ – К. К. Г.
СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатия на ищеца свидетел Н. Н. А., чрез
видеоконферентна връзка и

СНЕМА самоличността му:

Н. Н. А.: 44 г., осъждан съм, изтърпявам наказание в Затвора – П., българин, български
гражданин, без родство със страните. Водя дела с ГДИН, с началника на Затвора.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, а именно, че следва да казва
истината, в противен случай може да бъде наказан за лъжесвидетелстване с лишаване от свобода
до пет години.

Свидетелят ОБЕЩА да даде верни показания.

АДВ. И.: Оказва се, че в един и същи час има две дела на различни състави и моля да бъда
освободена за другото дело.

СЪДЪТ освободи адв. И., която напусна съдебната зала.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА, СВИДЕТЕЛЯТ КАЗА: Лично познавам ищеца К. Д. И. от Затвора – С.
от 2014 г. В средата на 2019 г. ищецът от Затвора – Б. дол беше преведен в Затвора – П., където аз
изтърпявах наказание във II отделение. Него го видях в коридора и него го настаниха там и аз бях
там. Започнахме да си говорим и го попитах за какво е тук и той ми обясни, че е преведен от
Затвора – Б. дол в Затвора – П.. Познавам го и от Затвора – П. и от Затвора – С..

ИЩЕЦЪТ И. /лично/: Моля да ми дадете възможност да се запозная с делото, тъй като не знам за
какво става въпрос, искам да погледна фактологията.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца да се запознае с настоящото дело.

НА ВЪПРОСИ НА ИЩЕЦА, СВИДЕТЕЛЯТ КАЗА: В Затвора – П. ние правим престой на
открито и извън престоя на открито на нас не ни осигуряват фитнес зала, за да спортуваме, да си
упражним нашето право, оборудвано с помещение. Такава зала в П. нямаме, както имат в други
Затвори, за да можем да спортуваме, да е оборудвана със спортни уреди, отделно нямаме
възможност при престоя на открито да спортуваме. Ние излизаме да се раздвижим на чист въздух.
Не ни осигуряваха такава възможност, извън престоя на открито да спортуваме. На престоя на
открито, излизаме само да се движим и да си запазим здравето като опорно-двигателния апарат, за
да можем да се движим и да не се разболеем от самото лежане в килиите и на престоя на открито,
ние на чист въздух, то не е място за трениране, а за трениране ние нямаме отделна спортна зала,
за да спортуваме, когато е студено или вали дъжд трябва да е закрито. Другите Затвори имат, а
ние в Затвора – П. нямаме такава зала. През периода края на 2019 г., началото на 2020 г. на
„карето“, когато провеждаме престоя на открито има шанги – заварени желяза, подобно на шанга,
но те не са във формата на шанга, има направени заварени от желяза колелца от верижен трактор,
обособени като шанга. В периода 2019 г. - 2020 г. тези съоръжения /шангите/, аз доколкото знам
шанги нямаше за трениране. Аз такива шанги не съм виждал, през 2019 г. - 2020 г. имаше един
лост. Ние излизаме на престой на открито, за да се раздвижим, което не е място за спортуване –
там е място да се движим. За да се движим обикаляме и се раздвижваме, но не е място за
спортуване.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА, СВИДЕТЕЛЯТ КАЗА: Извън престоя на открито сме поискали, но не
са ни осигурили спортни уреди. Няколко човека сме подавали молби като и аз самият лично, за да
ни осигурят спортни уреди в зала, извън престоя на открито, за да можем да спортуваме, като

имаме право на такива уреди да спортуваме, но те ни оставиха молбите без уважение. К. Д. И. обича да спортува, да тренира, да вдига шанги. Знам, че още от 2014 г. в Затвора – С. той спортуваше, тренираше и ме питаше дали ще може да осигурим, за да мога и аз да спортувам. Липсата на спортни уреди и екипировка го накара да се чувства унижен, беше в безпомощно състояние, безсилие. Пишеше молби не му обръщаха внимание и оставяха без уважение молбите му и безсилие, че не можеше да се бори с администрацията на Затвора. Казваше ми, че нощно време не може да спи и се ядосва. На следващия ден ми обясняваше и ми споделяше, говорехме почти едно и също нещо. Не сме били в една килия с него, но аз всеки ден можех да говоря с него, защото имах възможност. Изживяваше го емоционално, психологически, защото знаеше, че трябва да има уреди като в другите Затвори и питаше: „Няма ли такава възможност да се уреди този въпрос?“.

Докато беше в Затвора – П. мисля, че имаше такива дела срещу ГДИН в Административен съд – Пазарджик за липсата на спортни уреди и мисля, че съдът не му уважи искането. Не знам точно за какво не му беше уважена претенцията за осигуряване на спортни уреди.

ЮРК. Д.: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОКУРОРА, СВИДЕТЕЛЯТ КАЗА: Моето време на излизане на разходка на открито не съвпаднаше с това на ищеца И.. Нямахме възможност да излизаме заедно в едно „каре“. Моята килия е на два метра от мястото, където е престоя на открито на ищеца. Когато той провеждаше престоя на открито, аз го виждах през отворения прозорец на килията и можехме да си говорим. За периода 2019 г. – 2021 г. в Затвора – П. ние нямахме спортна зала, но имахме обособена зала за клубни дейности. В нея нямаше възможност за извършаване на спортни дейности, тъй като нямаше спортни уреди – това беше зала, обособена за беседи, дискусии и диспути. Залата е кръстена – „Клуб по интереси на лишените от свобода“.

С оглед липсата на други въпроси разпитът на свидетеля приключи.

ИЩЕЦЪТ И.: Относно претенциите на ответника, че има произнасяна на Административен съд – Пазарджик, моля да изискате за послужване цялото въпросно дело от Административен съд – Пазарджик, с което ще се докаже, че аз наистина съм водил такова производство, а исковата ми претенция беше, че в Затвора – П. лично в I отделение, където се намирах аз, във въпросната стая за отдих имаше боксова круша, която началникът отказваше да закачи. Въпросната боксова круша седеше на земята в единия ъгъл и просто нямаше кой да я закачи, за да тренираме на нея. Не мога да конкретизирам точно номера на делото в Административен съд – Пазарджик.

ЮРК. Д.: Възразявам срещу това искане. Делото е предоставено на съда за информация както едното, така и другото, не виждам делото какво би могло да изясни допълнително. В решенията всичко е написано.

ИЩЕЦЪТ И.: С това дело ще докажа, че пред Административен съд – Пазарджик не съм имал претенции относно престоя на открито или други подобни претенции. Пред Административен съд – Пазарджик исковата ми претенция се състоеше в това, че няма зала на закрито и че не искаха да закачат боксовата круша, която седеше на земята в ъгъла, а докато по настоящото дело исковата ми претенция е относно престоя на открито и съоръженията на мястото за престоя на открито, фитнесът е отделно от престоя на открито. Фитнесът на закрито е определен с една нормативна норма, а престоят на открито е определен с друга нормативна норма. Поддържам искането делото на Административен съд – Пазарджик, което е във връзка с незакачането на боксовата круша, да бъде изискано и да бъде приобщено.

ЮРК. Д.: Считаю искането за неотнормено. Считаю, че достатъчно подробно и в двете решения са

описани претенциите на ищеца. Ако съдът прецени, че с изискването на делото би могло да се реши настоящото дело, предоставям на съда.

ИЩЕЦЪТ И.: Искам го, за да се види исковата ми молба по делото каква е конкретно фактологията и каква ми е исковата претенция, което ще докаже, че двете искиви молби и фактологията в тях са съвсем различни и са с различно съдържание – това ще докаже, че няма произнасяне по въпросната ми претенция от Административен съд – Пазарджик. Може и да не се иска цялото дело, а просто да се изискат ксерокопия на исковата молба.

ПРОТОКУРОРЪТ: Счита, че не е необходимо да се изисква препис или копие от исковата молба по другото дело, доколкото към настоящото дело е приложено съдебното решение на Административен съд – Пазарджик и в неговата обстоятелствена част е посочен характерът и съдържанието на исковата претенция на ищеца. Аз също не считам, че има идентичност на двете искиви претенции, различни са. В едната той претендира за вреди от невъзможност да използва боксовата круша и зала на закрито, докато тук претенциите са му към невъзможност да осъществява фитнес на открито.

ИЩЕЦЪТ И.: Въпросната зала е оградена с чл. 22а от ППЗИНЗС, докато престоят на открито и фитнесът на закрито са оградени с други нормативни актове.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Счита, искането на ищеца за неотнормимо, тъй като в тази част с Определение № 7954/26.02.2026 г. исковата молба К. Д. И. за периода 27.06.2019 г. до 23.09.2020 г. е върната. Срещу същото определение няма постъпила частна жалба и то е влязло в сила.

ОСТАВЯ без уважение искането на ищеца да бъде изискано административно дело № 1110/2020г. на Административен съд Пазарджик.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца да се запознае с представените доказателства от ответника.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ИЩЕЦЪТ И.: Моля да уважите предявения иск. Счита, че същият беше безспорно доказан както от писмените, така и от събраните гласни доказателства. Въпросните писмени доказателства, или въпросни мои жалби към началника на Затвора – П. доказват, че в процесния период на мястото за престой на открито не е имало и са липсвали шанги и спортни уреди, както и не ни е осигурена възможност да тренираме и да спортуваме. Подадените от мен писмени сигнали се потвърждават от разпита на свидетеля А., за което считам, че исковата ми претенция е доказана и съдът следва да анализира въпросните мои жалби и гласните показания на свидетеля. Също така съгласно чл. 3, ал. 2 и последващите разпоредби на ЗИНЗС и ППЗИНЗС, администрацията на Затвора е длъжна да ни осигури както спортна екипировка и съоръжения по време на престой на открито, така и съоръжения за спорт и физкултура както по време на престой на открито, така и на закрито. Тези разпоредби малко или много се спазват в останалите окръжни Затвори, като в Затвора – С., в Затвора – Б. дол и Затвора – В., в които съм бил аз лично по време на престой на открито на всякъде на всяко „каре“ има шанги, гири и лежанки, фитнес тежести, има лостове,

успоредки. Отделно от тези съоръжения на „карето“ на мястото за престой на открито, има допълнително един час фитнес на закрито, който си е оборудван фитнес, има съоръжения и в закрито помещение. Отиваш сутрин на фитнес, следобед излизаш на „каре“, зависи какъв е графикът. Докато в Затвора – П. нямаше фитнес на закрито, нито фитнес и спортни съоръжения на открито. Също така, аз бях със специален режим и бях в една килия 4 квадрата, денонощно заключен и имах възможност за престой на открито само за 1 час и 30 минути, през другото време бях затворен в 4 квадрата и имах нужда от движение, от спорт, от спортни занимания. От малък съм тренирал много видове спортове – футбол, карате, лека атлетика и това, че не можех да тренирам за мен беше трудно, тежеше ми и ми липсваше спортът. Имах нужда от движение. Дори и да не обичаш да спортуваш, всеки нормален човек има нужда от двигателна активност. По 24 часа си затворен там с месеци с години. Моля за срок за писмени бележки.

ЮРК. Д.: Поддържам писмения отговор, заедно с всички представени писмени доказателства с него. Съгласно режима на изтърпяване на наказанието се определя и движението на „лишения от свобода“ през деня. Разбирам, че всеки има нужда от всякакви видове движение, активности и т.н., но в случая говорим за пенитенциарно заведение, в което движението е ограничено, съобразно режима и се спазват и други законови изисквания, освен желанието на лишените от свобода за каквито и да било други видове дейности. Само едно изречение искам да прочета от писмения отговор, че относно тези искания се касае за правна възможност, а не за задължение на органите по изпълнение на наказанията и неизпълнението му, не се ангажира отговорността на ответника на основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС. Моля да отхвърлите исковата претенция като неоснователна и недоказана. Моля да не кредитирате свидетелските показания на свидетеля Н. Н. А., предвид многобройните му дела и свидетелстването му по всяко едно от делата на ищеца по зададена тема отговорът на свидетеля е ясен. Моля да отхвърлите исковата молба. С оглед изхода на делото, претендирам юрисконсултско възнаграждение в полза на ГДИН.

ИЩЕЦЪТ И. /реплика/: Аз това го споменах, че е в зависимост от графика – сутрин си на фитнес, следобед си на „каре“. Това е така и безспорно си има график там, не може да излезеш, когато си поискаш.

Възразявам срещу разноските, претендирани от ГДИН, тъй като съгласно чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС, такива не се дължат в полза на ответника по исковите производства. В тази връзка има доста богата практика на съда, с която съдът ясно се мотивира по това, че съгласно чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС не се предвиждат такива разноски по исковите производства по ЗИНЗС. Също така с това, че исковите производства по ЗИНЗС са специални, спрямо общите такива, поради което по последните е неприложим чл. 78, ал. 8 от ГПК и не се дължат разноски. В тази връзка има доста богата практика. Също така въпросният член от ЗИНЗС не предвижда присъждането на такива разноски, предвижда единствено разноски за вещи лица, за експертизи, но не и за разноски за ответника.

ПРОКУРОРЪТ: Искът е неоснователен. По същество считам, че ищецът не успя да докаже наличие на нарушение по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС, което се е изразило в бездействие на затворническата администрация да му осигури подходящи условия за физическа активност и спорт на открито, а и на закрито. Такива условия, с оглед представените писмени доказателства от ответника са били налице към процесния период.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 14-дневен срок от днес да представят писмени бележки.

СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО ОТ ПРАВНА СТРАНА И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ

ПРОИЗНЕСЕ С АКТ ПО СЪЩЕСТВО В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,39 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: